

„Edinost“

z vsake enkrat na dan, razen nedelj in
razpikov, ob 4. uri zvečer.

Naročnina znaša:

za celo leto 24 kron
za pol leta 13 „
za štiri leta 6 „
za en mesec 2 kroni

Naročnino se plačevati naprej. Na naročnik se bori priložne se naročnina se uprava ne vrta.

Pri tobakarnah v Trstu se prodajajo posamezne številke po 6 stotink (3 avd.); listov Trsta pa po 8 stotink (4 avd.).

Telefon št. 870.

Edinost

Glasilo političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

V edinosti je moč!

Oglasi

Se računajo po vrstah v petiti. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale domaći oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglaševanje sprejema upravništvo. Naročnino in oglaševanje plačevati lico Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, in sprejemanje inzeratov v ulici Molin plečco št. 3, 11. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinost“

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu

Ali je še kdo med nami, ki ne vidi?!

II.

Kdor se spominja, kako smo vedno pisali o socialni demokraciji in posebej o postopanju socialističnih poslancev tedaj, ko so se le-ti postavili nemškemu levičarjem na čelo ter uprizarili tisto glasovito, nepozabno parlamentarno revolucijo, ki je porušila Badenija, utegne nam, ko je prečital naš včerajšnji članek, očitati nedoslednost. Poreče nam, da je očitno protislovje v tem, ako smo pred trdili, da je socialna demokracija slavofobska, in ako trdimo sedaj, da se ista nacionalizira in da je začela poštovati nacionalni moment.

No, tako protislovje se more dozdevati le v prvi hip, ali v resnici ga ni. Igraje nam bo možno dokazati, da to — kar dozdevno kaže na protislovje med tem, kar smo govorili v minulosti in mej tem, kar smo govorili včeraj, — v resnici še podpira naša včerajšnja izvajanja.

Da si bomo prav tolmačili stvar, moramo se pred vsem držati dejstva, da na centralnem vodstvu socialne demokracije stoji Nemei in sicer židovski Nemei!! Ti možje so zavajali vso socialno-demokratsko organizacijo v protislovanke struje, a zavajali so jo ravno zato, ker čutijo nemški, ker so se svojimi simpatijami na strani nemških strank v parlamentu!

To notorično dejstvo priča torej, da so bili možje na glavnem vodstvu socialne demokracije v resnici nacionalni — nemško-nacionalni — vedno in tudi tedaj, ko so svojim podrejenecem po deželi, med drugimi narodnostmi, nalagali, naj propovedujejo internacionalizem: idejo mednarodnosti in naj vzdržujejo fanatično agitacijo proti narodnim strankam, a to ne toliko zato, ker so buržoazijske, marveč zato, ker so — narodne.

Iz polnega prepričanja pravimo torej, da so možje na glavnem vodstvu v prvi vrsti iz slavofobskih, torej nacionalnih ozirov zahtevali od sodrugov družih nemških narodnosti, naj bodo internacionalni!! Kajti to stoji: čim bolj bodo nemške mase prešinjene duhom internacionalizma, tem laglje bi Nemei v Avstriji ohranjali svojo nacionalno hegemonijo. To nam pojasnjuje tudi, zakaj se nemške nacionalne stranke tako skrbno izogibljejo vsakemu osterjemu konfliktu s socialno demokracijo, in izlasti z nje delegacijo v parlamentu.

PODLISTEK

Za dežjem solnce sije.

— Povest iz prejšnjih stoletij; prevlel Bukovič. —

Uredivši malce svojo obleko in pogladivši si lasce je nemudoma odšla na vrt in krenila naravnost proti starčku. Oh, kako lepo, kako priključljivo, kako — domače je bilo tu! Oko jej je zrlo same znanke iz domačega vrta, dehteče evetke najrazličnejših imen. Vladala je tihota, ki je dobro dela njenemu bolnemu sreč; tam kraj vrta je šumljal in žuborel potočič, valč dalje svoje valčke. In prav tu ob kraju vrta, kraj potočiča je sedel starček na klopi. Zazrši prihajajočo Lavro se je dvignil počasi in jej mugal z roko v pozdrav s tistim lastnim mu ljubeznjivim nasmehom za velikih ustnicah, ki mu je na prvi hip pridobival zaupanje vsakogar.

Lavra ni mogla najti besede, da bi bila svojo hvaležnost izrazila prav tako, kakor je

Te stranke vedo predobro, da jim njih lastna nemška socialna demokracija, dokler ona nemške mase tišči v struje internacionalizma, da se torej te nemške mase ne brigajo za svojo narodnost, koristi več in bolj podpira nemško nacionalno hegemonijo, nego pa njihova lastna agitacija!

No, slednjič so gospodje na glavnem vodstvu vendar morali začeti nekoliko odjenjati in poštovati nacionalni moment tudi pri nemških sodrugih svojih. Niso storili radi tega. In morda tudi marsikatera socialnodemokratska veličina zunaj, v provinciji, ne mrzi danes nič manje narodnostne ideje, nego jo je mrzila popred.

Ta okolnost pa je tudi za to našo razpravo čisto brez pomena; ali radi, ali ne radi: fakt ostaja ta, da je socialna demokracija v Avstriji začela poštovati nacionalni moment, izvzemši jedino le — kakor smo rekli včeraj — oazijco slovenske socialne demokracije v Trstu.

Čudno, zares čudno! Socialna demokracija je uvidela, da poti, po katerih je hodila med nemškimi narodnostmi, ne volijo navzgor, ampak navzdol! Tega spoznanja pa ni raztegnila — in to je tisto, čemur se čudimo — tudi na Primorje in zlasti na Trst. Ali tudi tu treba postaviti to-le klavzulo: v kolikor prihaja v poštev slovenski element.

Tu ostaja socialna demokracija v stari zmoti, da si jej ravno tu, ob vladajočih narodnostnih razmerah, ta zmeta, to preziranje narodnega čustvovanja med slovenskimi masami in divjanje proti slovenski in hrvatski narodnosti — seka krvave rane, o čemer priča vidno propadanje socialno-demokratske organizacije v Trstu.

Ali povrnilo se — v zaključek današnjih izvajanj — k gorenjim izvajanjem! Socialna demokracija v Avstriji je, rada ali nerada, morala spoznati, ali vsaj hliniti to spoznanje, da treba svojo organizacijo nekoliko nacionalizirati tudi v nje nemških plasteh. Do takega spoznanja ali hlinjenja so jo primorali pametnejši in razsodnejši voditelji po deželi, ki so le predobro čutili, kako jim tla zginjajo pod nogami in kako jim množice odletajo, zbegane od očitno slavofobske struje na glavnem vodstvu.

Na strankinem shodu, ki je trajal na Dunaju nedavno, od 2. do 6. nov., so češki delegatje oostro rekrimirali proti vodstvu in izlasti proti onim odstavkom v poročilu, ki so zveneli skoro kakor nekak himnus na — odpravo jezikovnih naredeb. Zlasti je delegat Vaněk oostro nastopil proti temu, da poročilo zabuja domnevanje, kakor da se socialni demokratje vesele odprave rečenih jezikovnih

hotela in kakor je sklenila poprej. Bolj jecljala je, nego govorila, in rudečica jej je preplavila lica.

Starček je umel govor te rudečice v lici, tega povečanega pogleda, tega žalostnega izraza v nje obličju. Umel je nje položaj, umel nje hvaležnost, kakor da jo je izrazila v najizbranejših besedah in odklanjal je vsako zahvalo od strani Lavre tako zaupno — zatrjuje jej zopet in zopet, da mu ni prav v nikako nadlego —, da se je res umirila. Otrla si je solzice, prikradšo se iz kotička očesa, ter potegnila z robcem preko lica in v odgovor na njegove tolažilne besede mu je hotela poljubiti roko.

On pa je hitro odtegnil roko. Pogled mu je obvisel na Lavri. Zamislil se je in onemel je, na lice mu je legla senca, tisti ljubeznjivi smehljaj je zginol z ustnic.

Lavra je opazila to spremembo na starčku, in ker si je — seveda — ni mogla tolmačiti, postala je vznemirjena. In v njenem položaju je bilo le naravno, ako se je je hipoma polastila misel, da je njena navzočnost starčku

naredeb. Delegat Soukup pa je rekel celó, da je bil odstavek v poročilu, ki govori o jezikovnih naredbah, očitno pisan pod sugestijo nemških meščanskih novin! (Tu bi imeli torej klasično pričo za to, kar smo trdili uvodoma: da so nemški socialni demokratje na strani nacionalnih strank.) Delegat Soukup je dostavil celó, da češki socialni demokratje niso navdušeni za jezikovne naredbes le zato, ker so — le naredbes in jih torej vsako ministerstvo zopet lahko odpravi!

Rečena dva češka delegata sta torej svarila, ker — živeča med narodom — poznata čustvovanje mas in občutita, da se socialna demokracija v Avstriji mora povrniti v vrste naroda, ali pa — ostane brez bodočnosti!

Politični pregled.

V TRSTU, dne 20. decembra 1901.

Vprašanje jugoslovanskega vseučilišča. Kakor znano je naši zahtevi po ustanovitvi slovenskega vseučilišča pararelna tudi zahteva, naj bi studije, absolvirane na vseučilišču v Zagrebu, in izpiti položeni istotam, bili veljavni tudi za totransko polovico monarhije.

Slovenec je prinesel vest, da vlada misli pripoznati zahtevano reciprociteto. Slovenski Narod je zopet oporekal tej vesti. Sedaj prihaja splitsko »Jedinstvo« z brzojavko z Dunaja, ki potrja, da je imel »Slovenec« prav. Poročevalec tega lista (Morda poslanec vitez Vuković?) pravi namreč, da je izvedel na ministerstvu, da se bodo izpiti položeni na vseučilišču v Zagrebu pripoznali tudi v Avstriji že z drugo polovico tekočega šolskega leta.

O položaju. Slavna zbornica je odšla na počitnice in gospodje poslanci si že privoščajo potrebnega počitka po tolikem razburjenju, po tolikih senzacijah in po tolikem strahu, ki ga jim je g. Körber poganjal notri do mozga. Zanimivo in zabavno je čitati sodbes raznih listov o situaciji, ki jo je ostavila zbornica. odidši na božične počitnice. Eni — in sicer oni, ki niso neprijazni g. Körberju — se kažejo nekako relativno zadovoljne, drugi menijo, da je situacija ostala nespremenjena, tretji, da se gosp. Körber bliža — zadnji postaji.

»Information« meni, da je Körberju izborna vspelo: poslance je temeljito preplašil. Za Thuna in Clary-ja da so se ministri tresli pred strankami, zdaj pa da se stranke tresejo pred vlado. (No, mi bi rekli, da to ne

vendar nadležna. Kako je mogla ona videti v dušo starčka? Seveda, ona ni vedela, da ima tudi ta starček svoje blaženo-tužne spomine! Ona ni vedela, da tudi on hrani v duši svete spomine! Kako je mogla vedeti, da tudi ta starček nosi v sreč žalost, ki ga bospremljala do groba. Žalost, ki se razodeva le ob posebnih prilikah, ako jo je podžgal kak poseben dogodek, ki pa se sicer skriva za tisti prijazni izraz na licu, za tisti ljubeznjivi smehljaj na ustnicah!

Lavra ni mogla vedeti, da ta starček žaluje za hčerko, ki mu je bila — vse! Kamo li da bi bila slutila, da je ravno o pogledu starčka na njo, na Lavro, zažarelo v duši njegovi! Kako je mogla slutiti, da je starček pogodil, kako podobna je ona njegovi pokojni Henrijeti?!

Obnemela sta oba: ona se je zaglobila v svoja ugibanja, on v svoje spomine. Njej je zopet stajal pred oči prežalostni položaj, v katerem se je nahajala, njemu pa podoba zgubljene — zvezde, ki mu je tako blagodejno, tako bajno osvetljala pota življenja in

kaže ravno na konsolidiranje parlamentarizma, na povračanje normalnih odnošajev, ako se parlament trese pred vlado. Op. ur.) Najimennitnejše pa da je to, da se najbolj tresajo tiste stranke, ki so popred najbolj grozile. Sploh da je levica storila zopet velik korak — navzdol. To pa da je smatrati le kakor dobiček za situacijo. Jako ugodno se izraža ta vir o poziciji Čehov. Pačak da je bil kaj dober naslednik Engeln. Čehi so dali občutiti parlamentu svojo težo in so dokazali, da brez njih ne gre. Stališče Čehov ob zaključku tega razdobja zasedanja je ugodnejše nego je bilo, česar pa se ne more reči o stališču Poljakov in kat. ljudske stranke. Vsakako pa ima vlada glavno karto v rokah, ker je javno-menenje pridobila za politiko — skozi.

Prška »Politika« pa sodi, da je bilanca od 9. t. m. sem, ko je imel gospod ministerski predsednik svoj znani grozljivi govor, pasivna in postane še slabša, ako ostanejo nemško češka pogajanja brezuspešna. Slednjič da čujemo še sodbis naše ljube prijateljice »Neue Freie Presse«. Jako, jako dolgega članka kratki smisel je ta, da je židovsko glasila nezadovoljno s Körberjem, da mu stavlja nič kaj ugoden horeskop, ker je, kakor bi rekli, postreljal ves svoj strelni prah. »N. F. P.« sploh ne ve več s čem naj bi se gosp. Körber mogel groziti parlamentu.

In čujte čudež: Ista »N. F. P.«, ki je kakor besna gnala nemško javnost v boj proti narodu češkemu, ista »N. F. P.« pravi sedaj, da vse nade slone sedaj na — sporazumljenju s Čehi. In stara grešnica se noče odpovedati nadi, da pride do sporazumljenja. In čujte še to: nekako v skrbi je za narodne koristi Slovanov, češ, če bi prišlo do katastrofe, navstala bi nevarnost za vse narodnosti. V zaključek vprašuje stranke da-li bi bilo modro metati plamen na streho, pod katero bivajo. Summa Summarum: »N. F. P.« je pisala svoj situacijski članek v znamenju — strahu.

Če bi imeli v Avstriji vlado, ki bi znala in hotela izkoriščati ta opravičeni strah in prijeti nemške megalomane tam, kjer jima je možno do živga, dovolivši slovenskim narodom svoboden kulturelen, političen in gospodarski razvoj, in dobivši s tem popolno potrebno protitežje proti nemški megalomaniji: pa bi kmalu svet nehal govoriti o državni krizi v Avstriji.

Anglija in Rusija. Iz Petrograda poročajo o nekem pogovoru, ki ga je imel angleški ministerski predsednik lord Salisbury z dopisnikom »Peterburške Gazete«. Lord Salisbury je baje izjavil, da Anglija ne bi bila nasprotna anektiranju Mandžurije

ki mu je potem — otemnela in utonila v večnost, od koder ni povrnitve!

No, slednjič se je starček vendar vzdramil. Opazivši žalostni izraz na licu Lavrinem in nje očitno zadrego, je hitro premagal bol, ki ga je bila obvela, in je rekel, ponudivši jej svojo koščeno in tresočo se roko ter naprosivši jo, naj sede poleg njega na klop:

— Bodite mi še enkrat dobro-došli v skromni hiši moji! Pravemu krščanu je v dolžnost, da je v pomoč onemu, ki je v nesreči. A slutnja mi pravi, da ste vi v veliki nesreči...

Ob teh besedah je Lavra zaplakala glasno.

— Oprostite, odpustite mi, gospica, ako sem vas z neprevidezno besedo zadel v bolno dušo...

Lavra je sela poleg starčka in je začela — ob brenčanju mrčesov, dehtenju evetja in žuborenju potočiča — pripovedovati svojo prežalostno povest — to veliko pesem stotih sre.

(Pride še.)

od strani Rusije, ako bi ta priznala Angliji aneksijo južnoafriških republik, dalje da je iz Salisburyjevih besed sklepati, da Anglija nikakor ne misli delati zaprek ustanovitvi ruskega konzulata v Kabulu (Afganistan), ker zaupa v lojalnost ruske vlade.

Vojna v južni Afriki. Angleži so zadnje dni ulovili burskega poveljnika Krutzingerja, ki je ranjen obležal na bojnem polju s par drugimi Buri; izven tega dosegle so Angleži baje tudi nekatere druge male vspehe, katerim pa Krüger ne pripisuje nikake važnosti, marveč trdi, da je položaj v južni Afriki neizpremenjen. Neki angleški viši dostojanstvenik, ki se nahaja v južni Afriki, jako oestro kritizira način Kitchenerjevega bojevanja; pravi namreč, da so Buri nepremagljivi ter da bi bilo treba še 10 let vojevanja in pol milijona vojakov, predno bi jih popolnoma premagali. Angleži nadaljujejo s pošiljanjem novih čet v južno Afriko. Tudi smrtna obsodba in eksekucije burskih ujetnikov Angleži pridno nadaljujejo. Nedavno so usmrtili že drugega Bura, ki je imel slučajno isto ime, kakor jeden ustašev iz Kaplandije. Vsa dokazovanja, da on ni tisti ustaša, katerega mislijo Angleži, temveč burski državljani, bila so brezvspešna.

To mora biti že prava bestija, ta lepi g. Kitchener.

Tržaške vesti.

Mestni svet tržaški bo imel jutri, v soboto zvečer, javno sejo.

Proračun naše mestne občine, katerega v jutranji seji predloži delegacija mestnemu svetu, izkazuje nič več in nič manj, nego 2 milijona in 22,850 kron primanjkljaja in to pri dohodkih, ki dosežajo komaj 9 milijonov kron. Živelo mestno gospodarstvo! Tržaška občina bo morala kmalu tudi svoje občane prodajati v sužnost, ako se bo tako lepo nadaljevalo stem mestnim gospodarstvom. Seveda se bomo še in mnogo bavili s tem monumentom komunalnega gospodarstva v Trstu, s tem žalostnim sporočilom davkoplačevalcem mestne občine. Če jih to ne razpali, potem jim je le častitati na trdnih živcih, ali pa — turškem fatalizmu.

Kako naj bi označili tak — odgovor!! Dne 30. septembra t. l. se je bil prijel v Vižinadi (v Istri) strašen dogodek.

Radi tega dogodka je stavil posl. Spinčič dne 22. oktobra v zbornici poslancev nastopno interpelacijo:

»Hrvatskemu, v Pulju izhajajočemu listu »Naša Sloga« so dne 2. oktobra t. l. sledeče pisali iz Vižinade, okraja Poreč v Istri:

Dne 30. septembra t. l., na praznik patrona naše župnije, je v gostilni pri »Filomeni« došlo do prepričev med delavci hrvatske in italijanske narodnosti, najetimi na gradbi železnice. Občinski redarji so nekega mladega Hrvata odveli v zapor. Da si ni nikdo videl v gostilni, da bi bil mladi mož tepen pred ali po njegovem aretiranju, so ga vendar naslednjega dne našli mrtvega vsled groznih udarcev. Prebivalstvo in delavci so najhuje razburjeni proti redarjem. Na lieu mesta je bila sodna komisija in na dejati se je, da se dotični zlikovci razkrijejo.

Ker se nam ta zločin predstavlja groznim, in ker v Istri ne bi bil to prvi slučaj, da varnostni organi postopajo na najgrozovitejši način z državljanji hrvatske narodnosti, smatrajo podpisani za svojo dolžnost, staviti do njeg. ekscelence g. ministerskega predsednika in do ekscelence g. ministra za pravosodje nastopno vprašanje:

Sta-li njih ekscelence pri volji označeni, v noči med 30. septembrom in 1. oktobrom t. l. v Vižinadi pripeševši se dogodek, o katerem je omenjeni list pozneje, dne 18. oktobra, nekoliko obširneje pisal, dati najstrožje preiskati ter sporočiti zbornici o vspehu preiskave ter eventuelno ukreniti energične odredbe, da se taki in slični slučajji grdega postopanja od strani varnostnih organov v Istri ne bodo več ponavljali, in sploh, da bodo varnostni organi siljeni strogo vršiti svoje dolžnosti?

To je menda dogodek, ki kriči v nebo! To je menda dogodek, ki mora pretresti vsakogar, naj bo že Hrvat, ali Italijan, ali Hotentot, samo, da je — človek. Kamo-li da ne bi pretresel vlade v civilizirani, moderni, pravni in — humani državi!! Čim odločneje zahteva država, da jo uvrščajo med moderne, pravne in humane, tem glasneje kriči tak dogodek po zadoščanju užaljenemu čutu pravice in človekoljubja!! Kriči torej po vsej strogosti, katero vršiti je

v nujno dolžnost upravi te moderne, pravne in humane države! Je namreč slučajev, ko ravno čut in princip humanitete zahtevata najhuje in neizprosno strogost! V takih slučajih mora ravno drakonična strogost zavestno ubijanje čuta humanitete!!

Zabeleživši te nazore svoje prosimo čitatelje, naj poslušajo, kako je gospod ministerski predsednik Körber, kakor voditelj ministerstva za notranje stvari, — v seji zbornice poslancev dne 9. decembra odgovoril na gori navedeno interpelacijo Spinčičevo! Naglasivši, da ta odgovor podaja v sporazumljenu z gospodom ministrom za pravosodje, je izvajal:

»Dne 30. septembra 1901 ob 10. uri zvečer je došlo v gostilni v Vižinadi do dejanjskih prepričev med delavci hrvatske in italijanske narodnosti; posredujoči trije občinski redarji so aretirali hrvatskega delavca Tomaža Cvitkovića in so ga odveli.

Naslednjega dne so našli Cvitkovića v občinskem zaporu u m i r a j o č e g a in je isti umrl kmalo na to. Kakor vzrok smrti se je konstatiralo zlomljenje senčue, oziroma kosti temenice.

Proti občinskim redarjem je več prič izreklo obtožbo, da so (redarji) Cvitkovića, ki da je bil ob aretiranju še popolnoma nepoškodovan, ko so ga eskortirali, suvali ob zid in da je sosebno redar Peter Clamar z udarcem s pestjo na glavo Cvitkovića istega tako poškodoval, da se je okrvavljen zgrudil na tla: Clamar pa tajl vsako krivdo in trdi, da je bil Cvitković med eskortiranjem zadet od kamena, vrženega od neznane strani!!

Proti Clamarju se je uvela sodna preiskava, ki je dovela do tega vspeha, da je proti njemu uložena obtožba radi ubojstva.

Oblasti so obrnile temu dogodku vso pozornost svojo in je okrajno glavarstvo odredilo, da je rečeno občinske redarje odstaviti od službe, in je ukrenilo vse potrebno, da prepreči dogodka slične vrsti.

Seer pa treba počakati vspeha uvedene kazenskega postopanja, ker istega ni smeti prehitovati na nikakov način.

Tako je odgovoril gospod Körber na interpelacijo Spinčičevo. Mi pa absolutno nismo v stanu povedati tega, kar čutimo in si mislimo ob tem odgovoru. Kajti, če bi poskusili, čitateljem gotovo ne bi prišel pred oči ta naš nevarni eksperiment, ker bi se izgubil v koliziji z gospodom državnim pravnikom! Čitatelje bi prosili torej, naj si sami pomagajo, kakor morejo in znajo. Primerjajo naj grozoto dogodka, kakor je opisan v interpelaciji Spinčičevi (in naj imajo o tem pred očmi še posebno tudi od gospoda ministerskega predsednika pripoznano dejstvo, da je več prič obtožilo redarje) z odgovorom ministerskega predsednika, potem bodo gotovo z nami istega menjenja, da je bil to odgovor mrzlega diplomata, katerega ne spravljajo iz kontenance niti dogodi, ki kriče v nebo, in da bolj — hladno ne more odgovarjati niti minister na grozno človeško tragedijo... kakor se je izvršila v Vižinadi, v Istri, v političnem okraju poreškem, v noči med 30. septembrom in 1. oktobrom leta 1901 po Kristovem rojstvu...!

Gospod ministerski predsednik ni našel nijedne trpke besede... ne, nočemo se dati zapleniti, ker ravno glede tega odgovora želimo, da pride čitateljem pred oči!

Ali jedno nam bo menda dovoljeno... konstatirati, da imajo v Vižinadi italijanski občinski zastop, da so dotični redarji sluge tega zastopa, da je ta zastop meso od mesa, kri od krvi tiste gospodovalne oligarhične klike v Istri, ki namenoma in proračunjeno neti v svojem ljudstvu zle instinkte, ki namenoma in proračunjeno podžiga v svojih masah duh sovražstva proti sodeželanom hrvatske narodnosti, duh skrajne netolerance, duh neizprosne nestrpnosti, duh ljutega fanatizma!!! Ali pa imamo morda čudež pred seboj —, kajti to bi nasprotovalo vsem zakonom psihologije —, da se je ravno onih treh redarjev v Vižinadi izognil ta duh...!

Zato moramo le obžalovati, da g. Körber ni navel glavnega, če tudi le intelektualnega skrivca, ki ni nihče drugi nego — **Javna vzgoja** v Istri, kakor jo vzdržuje gospodovalna oligarhična klika...!

Da-li je ali ni vladni zistem na Primorskem brez krivde na tem, da je kliki možno vzdrževati in širiti tako vzgojo, o tem nočemo govoriti!! Dejstva dajajo dovolj pojasnila...!

»Rdeči prapor« od 13. t. m. nekaj čveka, kar naj bi bilo nekaj odgovor na lekcijo, ki smo jo svoječasno dali tržaškim laži-socijalistom, radi tega, ker se niso udeležili tržaškega slovenskega manifestačnega shoda za jugoslovansko univerzo. Vsemu članku v »R. pr.« se vidi, da je imel člankar, ko je pisal ta članek: ali »mačka«, ali pa je bil zaspan. Radi tega in pa zato, ker smo itak že začeli priobčevati ciklus člančkov, v katerih hočemo ožigosati postopanje voditeljev slovenske soc. demokracije v Trstu na sploh in ob rečeni priliki še posebej — prizanašamo mu na tem mestu in ne odgovarjamo, kakor bi bil zaslužil, ako bi bil pisal dotični članek v normalnem razpoloženju. Če kdo ne veruje, da je imel člankar »mačka«, ali da je bil zaspan, se takoj prepriča, ko mu navedemo par »argumentov« iz dotičnega članka.

Člankar pravi, da mi ne moremo zahtevati od socijalistov, naj bi manifestirali za jugoslovansko univerzo, ker ravno »Edinost« vedno pravi, da oni niso Slovenci ter da je bila ona prva, ki jih je izobčila iz slovenskega naroda. No, gospod člankar, ako bi vam tudi ves svet očital, da ste tat, iz tega bi vam vendar še ne izvirala nobena pravica, kamo-li dolžnost, da — kradete!! Ako se naši socijalisti res čutijo Slovence, bi jih naša očitana prav nič ne smela motiti, da svoje slovenstvo dokažejo tudi z dejanji in mi bi potem gotovo prvi in jako radi priznali, da smo se motili. Sicer pa niti res ni, da smo mi kedaj izobčevali socijaliste iz slovenskega naroda, marveč jim očitamo ravno to, da se izobčujejo — sami!! Mar jih ne pozivljamo vedno, naj tudi oni vrše svoje dolžnosti do naroda?! In mari jim ne dokazujemo vedno, da morejo to storiti brez nikake škode za program in socijalistična načela?! Resnično socijalistična načela namreč!! Socijalisti so nam se svojo odsotnostjo na omenjenem shodu, žalibog, vnovič podali dokaz, da se ne čutijo Slovence.

Kaj pa poreče cenjeni čitatelj o motivaciji člankarja, zakaj da se niso udeležili našega shoda v Trstu, ako mu povemo, da »R. p.« utemeljuje to s trditvijo, »da se znajo v Ljubljani meščanske stranke vendar še nekoliko bolj koncilijantno vesti proti političnemu nasprotniku, nego tržaški frazerji, s katerimi je postal vsaki skupni korak nemogoč«. Kaj pa s tržaško kamoro?! S to je morda mogoč skupen korak?... Venezian, Hortis, Mauroner, Angeli itd. itd.... s temi je mogoč skupen korak, kaj ne?! Da, da, ako ima kdo »mačka« ali če je zaspan, je po našem menjenju vendar najbolje, da gre — spat. Sicer pa smo vendar še toliko koncilijantni in velikodušni, da nočemo nikomur kratiti pravice do — blamaže!

Refleksije z manifestačnega shoda za laško univerzo. Predsednik shoda, Benussi, je v svojem pozdravnem govoru izrazil željo, naj bi glasovi s shoda dospeli do vseh Italijanov — torej tudi Italijanov v Italiji. Čemu do Italijanov v Italiji? bi se morda kdo najvno vprašal v prvem hipu. Saj jim ti ne bodo niti zidali univerze, a še manje isto vzdrževali! Da, res je to. Ali res je tudi, da je naša država v zvezi z Italijo in da, posebno kar se dostaje narodnostnih vprašanj, odločuje navadno v naših obmoških pokrajinah želja rimske vlade in ne korist države. Do tega prepričanja je moral priti že vsakdo, kdor je le količkaj pazno motril razmere v teh pokrajinah, katere si je nemogoče tolmačiti drugače, nego s tem, da tu odločuje rimska vlada.

Gospod Benussi je torej s svojo opazko hotel namigniti bratcem v Italiji, naj upli-vajo na avstrijsko vlado, da Lahom ustanovi vseučilišče v Trstu. V nadaljevanju svojega govora pa je Benussi tudi želel, naj bi se tudi drugi narodi prepričali, da so zahteve Italijanov opravilne. Kaj naj rečemo k temu? Kaj naj bi rekli človeku, ki je n. pr. ubil neštevilno drugih ljudi, a bi potem, ko bi mu kdo dal jedno klobuto, upil vsemu svetu in na ves glas, kaka krivica da se mu godi?! Kaj? Nič! Stali bi pred njim z odprtimi ustni ter si mislili, ali da mož spada v norišnico, ali pa je že prekorajl vrhunce brezobraznosti. Italijani so se svojim brutalnim in nasilnim postopanjem proti svojim slovenskim sodeželanom izgubili tudi najmanjšo pravico zahtevati, naj bi se kdo ogreval radi »krivice«, ki se jim baje dogajajo! Drugi narodi ne morejo biti glede laškega ljudstva v avstrijskih pokrajinah prepričani o drugem, nego o tem, da isto potom svojih vodilnih krogov izvršuje najkrutejše tiranstvo na drugem na-

rodu! A tirani vendar nimajo nikake pravice sklicevati se na humaniteto drugih narodov! Izvršujte najprej sami pravico in še-le potem boste smeli najglasneje isto zahtevati tudi — za-se! Govornik je mej »krivicami«, ki se baje dogajajo laškemu narodu, omenil tudi dvojezični napis na piranski sodniji. Infamija in nič, nego infamija! Torej to mrvice pravice, ki se je skazala slovenskemu narodu na Piranščini, smatra Benussi za krivico, storjeno laškemu narodu! Saj to niso več resni ljudje, to so najsmušenejši prikazni na svetu!

Ta svoj fenomenalni govor je Benussi zaključil z najhušo hinavsko trditvijo, ki jo je mogel najti, marveč s trditvijo, da: Italijani niso nasprotni kulturnemu razvoju družih narodov. No, kaj takega more trditi, vzlic notorični nasprotni resnici, le kakov — laški govornik.

Kdo ne ve še, kako besno zatirajo Italijani kulturni razvoj slovenskega naroda v Trstu in Istri? In potem imajo še »muso rotto« trditi, da niso nasprotni kulturnemu razvoju družih narodov! Pojte, pojte!

Računi z drugimi govorniki pridejo lepo po vrsti, eden za drugim!

»Novicam«. Znan rodoljub iz Istre nam piše:

Ko bi blagopokojni Bleiweis mogel doznati, kam je zašel list, ki ga je on ustanovil, ki mu je bil v glasilo, s katerim je toliko uspešno budil narod, s katerim je dosegal toliko vspehov in kateremu se je zahvaliti v veliki meri, da spomin Bleiweisov slavi epitet »očeta naroda slovenskega« in da ime Bleiweisovo se bo izgovarjalo z največjo častjo, dokler bo živel slovenski rod... da, da bi Bleiweis mogel doznati, kako so jo zavozile »Novice«, obrnil bi se v grobu! »Novice« so si pridobile žalostno slavo, da so prvi slovenski list, ki naravnost odurnim pisarjenjem hoče zanesti seme razdora med narod slovenski in hrvatski; med naroda, katera je Previdnost, ali — če je morda »Novicam« ljubše — usoda stisnila tako tesno skupaj, da niti ne bi mogla živeti tako, da ne bi se brigala eden za drugega!

Ali so naši bratje na Kranjskem res že izgubili vzaki zmisel za celokupne potrebe naroda?! Ali so res že gluhi in slepi za vse, kar je našemu narodu v teh časih najnujnejše in najpotrebnejše?! Oni se mi bodo morda smejali, ako jim rečem: Ko istrskih Hrvatov ne bo več, ker so padli pod navalom tujinstva, potem tuči za Kranjske Slovence bo trenotek tu, ki jim bo govoril, da so — bili!!

Žal mi je, da v hipu mi ne dopuščajo druga opravila, da bi posvetil »Novicam« polni zaslugi. No, za sedaj naj zadošča to!

Iz-pred naših sodišč. Včeraj so se pred tukajšnjim deželnim sodiščem vršile sledeče razprave: 32-letni delavec Fran Galvani iz Benetk je bil obtožen radi zločina proti pravosti. — Bil je obsojen na tri najstmesecno ječo, poostreno z enim postom vsaki drugi mesec.

29-letni Rudolf Sila z Goriskega in 25-letni delavec Josip Bon iz Tržiča sta bila obtožena radi zločina javnega nasilstva. Sila je bil obsojen na 6 tednov težke ječe, poostrene z dvema postoma in dvakrat tujim zaprejem v posebno celico. Bon pa je bil obsojen radi prestopka utika in uradne pošte na 3 dni zapore s trdim ležiščem.

16 letni mehanik Silvio Staffeta iz Pulja je bil obtožen zločina tatvine in je bil obsojen na tri tedne težke ječe, poostrene z enim postom.

Konečno je bil še obtožen 36-letni Josip Turco iz Kopra, ker je pretepal svojo mater. Sodišče ga je obsodilo — uvaživši razne olajševalne okoliščine — le na 8 dni ječe, poostrene z enim postom.

Drobne vesti. S a m o m o r. Včeraj so našli v neki njivi blizu nabrežinske stacije truplo moža, ki je držal v rokah še samokres. Mož se je bil ustrelil v glavo. Iz dokumentov, ki so jih našli pri njem, so konstatirali, da je samomorilec identičen z g. I. M. Halla iz Trsta, stanujočim v ulici dei Forni št. 9. V žepih so mu našli dve uri, svoto 76 kron in brzojavko, naslovljeno na njegovo mater, v kateri prosi isto za 480 gld. — Truplo so prenesli v mrtvašnico v Nabrežini.

S a m o m o r v B a z o v i c i. Iz Bazovice nam telefonirajo: Sinoči je došel v našo vas 23-letni mesarski pomočnik Viktor Krišper iz Namjesta na Moravskem ter prenočil v gostilni »Pri Trstu«. Danes zjutraj so bile duri soobe, v kateri je mladenič spal, od znotraj zaprte in ni bilo slišati iz soobe no-

benega glasu, kljubu temu, da so domači nabijali po vratih. Ko so videli, da je vse nabijanje brezuspešno, razbili so okno in šli skozi isto v sobo, kjer se našli nesrečnega Krisperja mrtvega na tleh ležati s prestreljenim srcem. Truplo so prenesli potem v kapelo bazoviškega pokopališča. Sodijo, da se je Krisper usmrtil radi pomanjkanja substancenih sredstev. Pri njem so našli jedno češko razglednico.

Tatvina. Trgovca papirja, Rovigo in Dagiat, v ulici Poste vecchie, sta ovadila na policiji, da so jima neznani uzmovci odnesli več kolekov. — Težaku Antonu Germeku, stannujočemu v ulici Farneto št. 13, je bila ukradena suknja, vredna nad 20 K.

Aretovanje. V svobodni luki so aretirali 31-letnega Frana T. iz Trsta, ker je ukradel več steklenic vina. Ljubitelja »dobre kapljice« so odvedli v zapore.

Kaj je bilo na stvari? Včeraj popoldne je prihitela na inspektorat pri sv. Jakobu neka žena, tako zasopljena in razburjena, da je komaj pripovedovala, kako da sta v stanovanju nekega tamošnjega duhovnika udrla dva neznana moža in da je jeden njiju celo udaril duhovnika. Dva redarja sta hitela na lice mesta. No, duhovnik ju je potolažil, da »ni bilo nič slabega«.

Redarja sta odšla, ali povsem jasno menda tudi njima ni bilo.

Deček strašno opečen. Zakonska Jakob in Josipina Suban, stannujoča v Barckovljah št. 52, imata, med drugimi, tudi 2-letnega dečka Marija. Ko je žena včeraj zjutraj ponesla možu kavo, je pustila otroka ležati v postelji. Mali deček pa je vstal in šel v kuhinjo, kjer je bil, v njega veliko nesrečo, vžgan velik ogenj. Deček je stopil na ognjišče in je — padel v ogenj. Na obupni klic dečka so pritekli bližnji sosede, ki so ga rešili še več nesreče. Ne treba opisovati obupa povrnivše se matere. Opečenega dečka so skrbno povili in ga odpeljali v bolnišnico, kjer je ostala tudi njega mati. — Pozneje se je podal tje policijski kancelist Zafatta, ki je nesrečno mater izpraševal o nesreči. — Matere, pazite na svojo deco!

Obsodba zdravnika dr. Arturo Castiglioni in njegovega sokriva. Danes zjutraj se je vršila pred tukajšnjim okrajnim sodiščem kazenska razprava proti zdravniku dr. Arturo Castiglioni, ki je prodajal zdravju škodljive stvari, in njegovemu sokrivu Tizianu Wenghersinu. Dr. Castiglioni je bil obsojen na 300 kron globe, Wenghersin pa na 30 kron globe. Več jutri.

Dražbe premoženja. V soboto dne 21. decembra ob 10. uri predpoludne se bodo vsled naredbe tuk. e. kr. okrajnega sodišča za civilne stvari vršile sledeče dražbe premoženja: ulica S. Michele 2, klop in tehtnice; ulica Erta 7 in 11, hišna oprava; ob 12. in pol: ulica Molino piccolo 1, hišna oprava; ob 12. uri: S. Nicolo 25, hišna oprava; ob 10. uri in pol: ulica Tigor 7, hišna oprava; ulica Stadion 10 in ulica dele Ombrello 1, hišna oprava; ob 11. uri: ulica Canale 7, glasovirji in pohištvo; ob 12. uri: ul. Cecilia 12, konj; ob 10. uri: ulica Capitelli 21, hišna oprava; ob 12. uri: Canale 5, manufakturno blago; ob 10. in pol: ulica Acquedotto 23, hišna oprava; ob 10. uri: ulica Giulia 10, bicikel; ob 12. uri in pol: ulica Manzani 27, tab. št. 2345, mizarska oprema in voziček; ob 11. uri: trg S. Giovanni 6, hišna oprava; ob 10. uri ul. Giuliani 22, konj; ob 11. uri in pol: Sv. M. M. Spod. 369, krčmarska oprema, pohištvo; ob 11. uri: Sv. M. M. Sp. 308, oprema v zalogi in tehtnice; ob 10. uri: ulica Pietra 17, kamen; ob 11. uri: Sette Fontane 2, presi; ob 10. uri in pol: ulica Scorzera 4, mizarske klopi in stroji; ob 12. uri: ulica Poste Nuove, oprema v zalogi in knjige; ob 11. uri: ulica Aless. Volta 7, pisarniška oprema.

Vremenski vestnik. Včeraj: toplomer ob 7. uri zjutraj 9.9 ob 2. uri popoldne 15.6. — Č. — Termometer ob 7. uri zjutraj 754.9 — Danes plima ob 4.49 predp. in ob 6.28 pop.; oseka ob 0.21 predpoludne in ob 11.53 popoldne.

Kje naj iščemo zabave o božičnem času? V vsem letu se povsodi vršijo razne veselice in zabave. Tu nastopajo peveci, igralci, godba itd. Kratkotrajno je to, in blagohotno upljavajo taki in enaki prizori na človeško srce, katero ne more biti vedno vklenjeno na trudopolno, mučno delo svojega stanu, ampak vsako toliko se mora tudi odpočiti in razvedriti.

Božični prazniki so pred vratmi. To so

tisti prazniki, katerih se ne vesele samo odrasli ljudje, ampak in v prvi vrsti tudi otroci. Katero veselje je za otroke lepše in večje, nego ravno božično veselje? Goreče, zastavami in sladčicami odičeno božično drevo? Da, ravno za to drevo, ravno za to nedolžno zabavo se trudimo sedaj in nabiramo, da razveselimo nedolžna srca naših otročičev, — za katere smo dolžni skrbeti, ako jih hočemo braniti in rešiti iz umazanih rok zagriženih sovražnikov naših.

Ali ti ne gane srca prizor, ko gledaš, kako nerazumno sicer še in nedolžno dete stoji kakor svitel angelj pred razsvetljenim božičnim drevesom, ko je slisiš deklamovati, peti, igrati? Da! da! ravno taki prizori so včasih za človeško srce dostopnejši od navadnih dramatičnih prizorov.

Pridite torej, stariši, prijatelji in tudi Vi gospoda; pridite na božičnico da napravite veselje sebi in svojim slovenskim otrokom!

Zato je moška podružnica družbe sv. Cirila in Metodija v Rojanu določila, da napravi božičnico, in sicer: na Greti v otroškem vrteu v nedeljo dne 22. t. m. popoldne ob 4. uri; v Rojanu pa v ponedeljek 23. t. m. v prostorih društvene krčme ob 4. pop.

Predsedništvo.

»Zasebni otroški vrtec« v Rocolu vabi na »Božičnico«, katero priredi s sodelovanjem goslarkega zbora v nedeljo dne 22. decembra. — Vspored: 1. »Pozdrav«. 2. »O jaslice...«, deklamacija. 3. »Mladi učence«, deklamacija. 4. »Živa slika«. 5. »Na stropu...«, deklamacija. 6. »Sirota«, prizor. 7. Petje. 8. »Pri krstu...«, deklamacija. 9. »Lenico ljubim...«, deklamacija. 10. »Živa slika«. 11. »Na Božični večer«, igra. 12. »Prihod Božjega deteta«. Med posamičnimi točkami svirajo goslarji iz sv. Jakoba. — Začetek točno ob 4. uri popoldne. — Ustopnina 40 stotink, sedeži 20 stotink.

Ker je ta vrtec v vsakem obziru potreben vsestranske podpore, nadejamo se obile udeležbe. Vodstvo.

Vojaško podporno veteransko društvo nam javlja, da bo imelo, povodom rojstnega dne svojega visokega protektorja, nadvojvode Frana Ferdinanda od Avstrija-Este, sveto mašo dne 22. t. m. ob 8. uri predpoludne v cerkvi sv. Antona novega.

Vesti iz ostale Primorske.

× Po soglasnem sklepu »Slovenskega učiteljskega društva za koperski okraj« v odborovi seji dne 19. t. m., v Riemanjih, sklicuje se s tem izreden občni zbor imenovanega društva na dan 28. t. m. ob uri predpoludne, v dvorano »Slovenske čitalnice« v Trstu, ulica S. Francesco, št. 2.

Razpravljalo in sklepalo se bo:

1. o peticiji na državni zbor in e. kr. vlado za ustanovitev jugoslovanskega vsenčilišča v Ljubljani;
2. o spomenici deželnemu zboru istrskemu za preuravnavo pokojniškega zakona za učiteljstvo Istre;
3. o spomenici deželnemu zboru istrskemu za odpravo krajevnega ter uvedbe osebnega plačilnega sistema za učiteljstvo Istre.
4. o slučajnih predlogih.

Gledé na važnost predmeta in umestnost kraja zborovanja, je vsem p. n. gg. društvenikom neizogibna dolžnost, da se zborovanja prav gotovo in polnoštevilno udeležijo! V to jih uljudno vabi in nujno pozivlje

ODBOR.

× Pevsko-tamburaško društvo »Istarska Vilas« v Kastvu priredi dne 31. t. m. večerno zabavo z govorom, petjem, igro, pozdravom novega leta in plesom. — Začetek ob 7. uri zvečer.

Vesti iz Kranjske.

* 840 K je izgubil na semnju v Kamniku posestnik Fr. Hribernik iz St. Lenarta nad Goranjim Gradom. Možno pa je tudi, da mu je bil denar ukraden. Vsakako niso to manjše solze za slovenskega posestnika in mož si gotovo ne podčrta rudeče tega dne v koledarju.

* Skrivnostna najdba. V Zburah pri Šmarjeti je našel posestnikov sin Anderlič v nekem vinogradu pol metra globoko v zemlji človeško okostje in dve človeški glavi. Okostje je ležalo kakih 35 let v zemlji, glave

pa še dalje. Sumi se, da so ostanki kazni-vega dejanja.

Vesti iz Štajerske.

— Družba ponarejalcev bankovcev je stala te dni pred porotniki v Celju. Bila sta dva možka in dve ženski. A nekaj nenavadnega je bilo to, da glavnega krivca, pravega provzročitelja vseh falzifikacij ni bilo med njimi, ker jo je bil še o pravem času popihal baje v Ameriko. Jeden obtožencev je bil obsojen na dosmrtno ječo, drugi pa na dve leti; jedni obtoženih žensk so prisodili tri leta, drugi pa eno leto ječe.

Vesti iz Koroške.

Kuga med prašiči. V političnem okraju Velikovec je (izvzemši sodni okraj Železna Kapla) kuga med prašiči. Izvoz prašičev v druge dežele je prepovedan in je prepovedano izdajati listke za prašiče v tem okraju. Za izvažanje v druge kraje Koroške je potrebno dovoljenje deželne vlade.

Šolski proračun za leto 1902. kaže 1 milijon 488.058 kron potrebščin. Ta poldrugi milijon bodo seveda morali skladati tudi Slovenci, ne da bi kdo — to je gotovo — niti mislil na krivice, ki se koroškim Slovincem gode na ljudsko-šolskem polju.

Razne vesti.

Velikonočni izlet Čehov v Črnogoro in v Dalmacijo. V »Slovenec« štamo: Braski odbor »kluba čeških turistov« nas prosi, naj opozorimo Slovence na veliki češki izlet med Jugoslovane ob letošnji Veliki noči. Že zadnji tak izlet v Pulj, Benetke, Opatijo, Postojno itd. se je jako dobro obnesel. Ako se do 1. februarja oglasi vsaj 50 izletnikov, najel bo odbor poseben salonski parnik. Letošnji izlet pojde v Zader, Šibenik, k slapom Krke, Trogir, Split, Solin, Hvar, Korčulo, Gruž, Dubrovnik, Lokrum, Boko Kotorsko, Cetinje, Mali Lošinj, Opatijo in Škocijansko jamo. Izlet bo trajal od 22. marca do 1. aprila 1902. Odbor pričakuje, da bodo tudi Jugoslovani z veseljem pozdravili ta češki obisk.

Važno naznanilo. Dandanes se nahaja v prometu mnogo ponarejenega vina, ki ne le da škoduje zdravju, ampak tudi izpodriva ugled naravnih kapljic. Ces. kr. zavod za kemično analizo jamči, da so vina, katera je on preiskal, naravna in vsaki trgovec z vinom, kateri ima dobro vest, se gotovo pridruži temu zavodu na ta način, da bo stal pod njegovo kontrolo ali varstvom. Pod takim varstvom stojé dalmatinska vina tvrde Bracá Buj iz Splita, katera ima svojo klet v ulici delle Legna št. 6 (dvorišče), vsled česar bodi priporočena ta trdka prijateljem dalmatinske kapljice. Glej oglas.

Brzobjavna poročila.

Carjev imendan.

DUNAJ 19. (B) Nocoj je bil na tukajšnjem dvoru, o priliki imendne ruskega carja, obed, katerega so se udeležili cesar, nadvojvoda Fran Ferdinand, ruski poslanik s poslaništvenim osobjem, ministri grof Goluchovski, dr. Körber in razni drugi ministri in dostojanstveniki. Cesar je napil ruskemu carju.

S trgovske in navtiške akademije.

DUNAJ 20. (B.) Minister za nauk in bogočastje je povišal profesorja na trgovinski in navtiški akademiji v Trstu, g. Ambroža Haračca v VII. činovni razred in profesorja na istem zavodu, Edmunda Kasseggerja, v VIII. činovni razred.

Družba rudečega križa v Trstu.

DUNAJ 20. (B.) »Wr. Ztg.« objavlja: Njeg. Vel. cesar je podelil Elizabetin red druge vrste podpredsednici ženskega pomožnega društva rudečega križa, Mimi Renner.

Odlikovanja.

DUNAJ 20. (B) Njeg. Vel. cesar je podelil, v priznanje štiridesetletnega zvestega in pohvaljenega službovanja, upokojenemu mornarju pristanišnega in pomorsko-sanitarnega kapitanata v Trstu, Jerneju Ruzzierju, srebrni križec za zasluge s krono, in mornarju v pomorskem lazaretu pri sv. Jerneju, Ivanu Arbeku, povodom stalnega umirovljenja istega, srebrni križec za zasluge.

Mesta, ki pridejo v višji razred aktivitetnih doklad.

DUNAJ 20. (B) Današnja številka državnega zakonika priobčuje naredbo, vsled katere pridejo mesta Ljubno, Rovinj, Revere in Šibenik na podlagi zadnjega ljud-

skega štetja v tretji razred aktivitetnih doklad. Vlada misli postaviti v višji razred tudi nekatera druga mesta, kjer vlada druginja in sicer v višji razred, nego bi morala biti ista v razmeri se številom prebivalstva.

Spor med Kolumbijo in Venezuelo.

WASHINGTON 19. (B) Kakor poroča »Associated Press«, se, glasom poluradnih vesti, v kratkem prične vojna med Kolumbijo in Venezuelo.

Liberalna stranka na Angležkem in vojna v južni Afriki.

LONDON 20. (B) Vodja liberalcev, Asquit, je imel včeraj v Wolverhamptonu govor, v katerem je brezpogojno pritrdil politiki Roseberyja, čegar povratak v politično življenje da je jako razveseljiv. Tudi Asquit se izreka za časten in Bure ne poniževalen mir, dotlej pa treba krepko nadaljevati vojno. Guverner na Kapu, Millner, da zaslujuje polno zaupanje. Opozicija da mora dokazati, da je vladi odprta prava pot. Slednjič je Asquit povdarjal potrebo notranjih reform, za katere da je liberalna stranka pripravljena.

Avstrijski Lloyd.

DUNAJ 20. (B.) Ministerski predsednik, kakor voditelj ministerstva za notranje stvari je na podlagi najvišjega pooblaščenja in v sporazumljenju z ministrom za trgovino odobril spremembe statutov paroplovne družbe avstrijskega Lloyda v Trstu, kakor so bile sklenjene na občnih zborih delničarjev, dne 21. maja leta 1900 in 17. maja leta 1901.

Aleksander Levi Minzi
Prva in najročja tovarna pohištva vseh vrst.
TRST
TOVARNA: Via Tesa, vogal
Via Limitanea
ZALOGE: Piazza Rosario št. 2 (šolsko poslopje) in Via Riborgo št. 21
Velik izbor tapetarij, zrcal in slik. Izvršuje naročbe tudi po posebnih načrtih.
Cene brez konkurence.
ILUSTROVANI CENIKI ZASTONI IN FRANKO
Predmeti postavio se na na. obrod ali železnico franco

PRVA TOVARNA za čopiče in ščetke Santo d'Angeli
TRST. - Via S. Antonio - TRST (nasproti Zennaro in Gentili).

Specijaliteta čopičev za zidna dela nepresežne trpežnosti. Bogat izbor ščetk, strojev za čiščenje parketov, metelj, metlic, ščetk od perja, palice za iztolči prah.
Velikanski izbor mil, glavnikov, parfumov, listnic, novčark, mošnjčkov itd.
Vse po jako nizkih cenah.
V prepričanje se prosi blagohoten obisk.

Velikanska rastava pohištva in tapetarij. Izvenredno ugodne cene.
VILJEM DALLA TORRE
v Trstu, trg Giovanni 5. (Palača Diana.)
Moje pohištvo doneseno. —

MIZARSKA ZADRUGA V GORICI
z omejenim jamstvom
naznanja slovenskemu občinstvu, da je prevzela
prvo slov. zalogo pohištva
iz odlikovanih in svetovnoznanih tovarn v Solkanu in Gorici
Antona Černigoj-a
katerà se nahaja
v Trstu, Via Piazza vecchia (Rosario) št. 1.
(na desni strani cerkve sv. Petra).
Konkurenca nemogoča, ker je blago iz prve roke.

